

## Fővárosi Ítéletábra

8.Pf..../2020/7.

A Fővárosi Ítéletábra a Karsai Dániel Ügyvédi Iroda (...., ügyintéző: dr. Karsai Dániel András ügyvéd) által képviselt felperes neve (....) felperesnek - a dr. Besenyei Anita kamarai jogtanácsos által képviselt alperes neve (....) alperes ellen közérdekű adat kiadása iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2019. december 12. napján kelt 62.P..../2019/11. számú ítélete ellen a felperes 12. sorszám alatt előterjesztett, 13. sorszámon kiegészített fellebbezése folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

### í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 10.000 (Tízezer) forint jogtanácsosi munkadíjból álló másodfokú perköltiséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

### I n d o k o l á s

- [1] A felperes 2019. április 26. napján elektronikus úton közérdekű adatigényléssel fordult az alpereshez, amelyben kérte, hogy az alperes másolatban küldje meg az Európai Csalás Elleni Hivatal által a TAMOP-3..../1-2. számú (természettudományos oktatás módszertanának és eszközrendszerének megújítása a közoktatásban - Öveges-program) projektről, valamint a TAMOP-2..../1-2013-0001 számú (Foglalkoztatási Szövetkezet - Híd a Munka Világába) projektről készített és Magyarország kormányának eljuttatott jelentéseket, zárójelentéseket, ajánlásokat és igazságügyi ajánlásokat, továbbá minden egyéb, bármilyen módon vagy formában rögzített információt, illetve adatot amely az Európai Csalás Elleni Hivatal e projektekre vonatkozó, Magyarország kormányával közölt álláspontját tartalmazza.
- [2] Az alperes az adatok kiadását megtagadta. Válaszlevelében előadta, hogy az Európai Parlament és a Tanács 2013. szeptember 11-i 883/2013/EU, EURATOM rendelet 9. cikkének (1) bekezdése, valamint 10. cikkének (5) bekezdése szerint az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) főigazgatója gondoskodik arról, hogy a nyilvánosság semleges és pártatlan tájékoztatást kapjon, valamint arról, hogy a nyilvánosságra hozatal során tiszteletben tartsák a vizsgálatok bizalmas jellegét, illetve az eljárási garanciákat, különös figyelemmel az ártatlanság vélelmére. Hivatkozott továbbá az 1049/2001/EK rendelet 4. cikkének (2) bekezdésére, amely szerint az intézmények megtagadhatják a dokumentumokhoz való hozzáférést, ha a közzététel hátrányosan befolyásolná - többek között - a bírósági eljárások védelmét, továbbá az ellenőrzések, vizsgálatok célját, kivéve, ha a közzétételhez nyomós közérdek fűződik. Előadta, hogy az Európai Unió Bíróságának esetjoga elismeri, hogy az OLAF vizsgálati dokumentumait megilleti az általános vélelem, ami alapján mentesülnek a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférés alól, mely alól csak nyomós közérdek engedhet kivételt.
- [3] A felperes keresetében kérte a bíróságtól, hogy kötelezze az alperest az adatigénylésben kért adatok kiadására a **m....@t....hu** elektronikus levélcímre. Hivatkozott arra, hogy a közérdekű adat

kiadásának megtagadási alapját szűken kell értelmezni, és a közérdekű adat megismerésére irányuló igény teljesítése kizárólag abban az esetben tagadható meg, ha a megtagadás alapjául szolgáló közérdek nagyobb súlyú a közérdekű adat megismerésére irányuló igény teljesítéséhez fűződő közérdeknél. A megtagadás jogszerűségét és a megtagadás indokait az adatkezelőnek kell bizonyítania, az alperes azonban az adatigénylés teljesítését elutasító levelében nem bizonyította a megtagadás jogszerűségét és nem indokolta meg az adatkiadás megtagadását. Arra az esetre, ha az Európai Unió jog értelmezésében kétely merülne fel, a felperes előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezése iránti kérelmet is előterjesztett.

- [4] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Előadta, hogy az Európai Csalás Elleni Hivatal az Európai Unió egyik szerve, így a tárgybeli adatigénylés kapcsán az adatok kezelésére vonatkozó szabályokat, és az adatok megismerhetőségét is európai uniós jogszabályok határozzák meg. Kiemelte, hogy az alperes az OLAF vizsgálati jelentései kapcsán csupán koordinációs tevékenységet végez, ebből következően az OLAF által készített vizsgálati jelentések nem az alperes tevékenységére vonatkoznak, és nem is a közfeladatának ellátásával összefüggésben keletkeztek, ezért azok megismerhetővé tételére az Infotv. 26. § (1) bekezdése alapján az alperes nem köteles. Álláspontja szerint az uniós jog elsőbbsége, valamint azon tény miatt, hogy jelen tárgykörben az Európai Unió Bírósága esetjoggal rendelkezik, nem indokolt az előzetes döntéshozatali eljárás lefolytatása.
- [5] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította, és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 25.000,- forint perköltséget. Határozatát Magyarország Alaptörvénye VI. cikk (2) bekezdésére, az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. tv. (Infotv.) 1. §-ára, 3. § 5. pontjára, 26. § (1) bekezdésére, 28. § (1) bekezdésére, 29. § (1) és (2a) bekezdésére, 31. § (2) bekezdésére, az Európai Parlament és a Tanács 2013. szeptember 11-i, az OLAF általa lefolytatott vizsgálatokról szóló, 883/2013/EU, EURATOM rendeletének 1. cikkére, 9. cikk (1) bekezdésére, 10. cikk (1) és (2) bekezdésére, 11. cikk (1), (5) és (6) bekezdésére, valamint az Európai Parlament és a Tanács 2001. május 30-i 1049/2001/EK rendeletének 2. cikk (1) bekezdésére, 4. cikkére és 5. cikkére alapította.
- [6] Megállapította, hogy a felperes által kiadni kért adatok nem vitásan az alperes kezelésében állnak, azokat az alperes nem csupán tárolja, hanem megteszi az adatokat érintő szükséges intézkedéseket is.
- [7] Ismertette, hogy az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) az Európai Unió olyan szervezete, amelyet az Európai Bizottság hozott létre az unió pénzügyi érdekei védelme érdekében, abból a célból, hogy az EU-s források felhasználása szigorú, átlátható és szabályszerű módon történjen meg.
- [8] Az OLAF által lefolytatott vizsgálatokról szóló, 883/2013/EU, EURATOM rendelet 1., 9, 10. és 11. cikkei alapján a törvényszék akként foglalt állást, hogy az alperes a vizsgálati jelentések kapcsán pusztán koordinációs tevékenységet lát el, ami nem egyezik az OLAF ismertetett tevékenységeinek egyikével sem. A kért adatok tehát nem az alperes tevékenységére vonatkoznak és nem is a közfeladatának ellátásával összefüggésben keletkeztek, ezáltal az alperes azok megismerhetővé tételére az elsőfokú bíróság álláspontja szerint nem köteles.
- [9] Utalt az 1049/2001/EK rendelet 5. cikkében rögzített konzultációs kötelezettségre, amelyet megfogalmaz az Infotv. 2015. július 16-ától hatályos 29. § (2a) bekezdése is. Eszerint, ha az igénylés olyan adatra vonatkozik, amelyet az Európai Unió valamely intézménye vagy tagállama

állított elő, az adatkezelő haladéktalanul megkeresi az Európai Unió érintett intézményét vagy tagállamát és erről az igénylőt tájékoztatja. A per tárgyát képező adatigénylést érintően azonban az alperes - az Infotv. 29. § (2a) bekezdésében foglalt kötelezettsége ellenére - elmulasztotta megkeresni az OLAF-ot, így az Európai Unió intézményével való, az 1049/2001/EK rendelet 5. cikkében is rögzített konzultációs kötelezettségének nem tett eleget. Mivel tehát a felperes által igényelt adatok kiadásának jogszabályban előírt feltételei nem valósultak meg, ezért a felperes keresete nem lehet alapos a törvényszék álláspontja szerint. Akként foglalt állást, hogy az Infotv. 29. § (2a) bekezdését a szankció hiánya ellenére sem lehet úgy értelmezni, hogy a jogszabályban rögzített kötelezettség elmulasztása automatikusan az adatok kiadását eredményezné. Az adatok nyilvánosságáról ugyanis - a kötelező konzultáció és az arra adott válasz hiányában is - az OLAF főigazgatója jogosult dönteni, mely érvelést támasztja alá az Európai Bíróság EUB T-110/15. számú ítélete is.

- [10] A törvényszék a felperes Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának kezdeményezése iránti kérelmét elutasította, mert álláspontja szerint jelen perben a jogvita eldöntéséhez arra nem volt szükség, mivel a kötelező és közvetlenül alkalmazandó közösségi jogforrások alkalmazhatósága és tartalma körében kétely nem merült fel, emellett az EUB a fenti hivatkozott eseti döntésében már vizsgálta a perbeli jogi problémát.
- [11] A felperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset szerinti döntés meghozatalát - az alperes adatkiadásra kötelezését - kérte. Arra hivatkozott, hogy az alperes az adatigénylés elutasítását tételesen nem indokolta meg, mivel mindössze általánosságban hivatkozott különböző normákra, de azokat nem vonatkoztatta a kiadni kért adatok konkrét körére. Hangsúlyozta, hogy a kért adatok kiemelten fontos közérdeket érintenek, ugyanis azok olyan OLAF jelentésekre vonatkoznak, amelyek bizonyos TÁMOP-projektek körében történt közpénz-felhasználás jogszerűségét vizsgálják. Az alperes az adatkiadási igényt elutasította, ugyanakkor konzultációt semmilyen uniós szervvel - így az OLAF-al sem - folytatott, mely tevékenysége joggal való visszaélésnek minősül. A felperes fellebbezési álláspontja szerint az OLAF főigazgatójának azon kötelezettségét meghatározó uniós norma, amely előírja, hogy a nyilvánosságra hozatal során tartsák tiszteletben a vizsgálatok bizalmas jellegét, jelen adatkérés tekintetében irreleváns, mert a felperes nem az OLAF-tól, hanem egy nem vitatottan adatkezelő magyar szervtől kérte az adatkiadást, méghozzá olyan adatokét, melyeket az OLAF egy már évekkel ezelőtt lezárult külső vizsgálati jelentéseként önként adott át az alperesnek, mint érintett tagállami szervnek. Az OLAF tehát semmilyen szerepet nem játszik az ügyben, a rá vonatkozó szabályok irrelevánsak és nem alkalmazandóak a fellebbezés nézete szerint. Az elsőfokú bíróság tehát önkényesen korlátozta a felperes közérdekű adatok megismeréséhez fűződő alapjoga érvényesítését akkor, amikor az alperes által nem bizonyított megtagadási okok alapján utasította el a felperes keresetét. Ítélete indokolása több helyen iratellenes megállapításokat tartalmaz, sértve ezáltal az alperesnek az Alaptörvény 28. cikkében foglalt indokolt bírói döntéshez való jogát, illetve a Pp. 346. § (4) és (5) bekezdéseit.
- [12] Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.
- [13] A fellebbezés nem alapos.
- [14] Az elsőfokú bíróság döntését és annak indokait a Fővárosi Ítéltábla teljeskörűen osztotta. A fellebbezésben foglaltakra tekintettel az elsőfokú ítélet helyes indokaihoz az alábbiakat fűzi.
- [15] A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy a kért adatok a nem vitásan közfeladatot ellátó alperes kezelésében állnak, mivel tárolja és továbbítja azokat.

- [16] A Fővárosi Ítéltábla fenntartja az általa korábban, a 8.Pf..../2017/4. számú ítéletében kifejtett, a Kúria Pfv.IV..../2018/6. számú ítéletével megerősített álláspontját, amely szerint az adatok nem az alperes tevékenységére vonatkoznak, mivel az alperes az európai uniós források felhasználásával kapcsolatban feladat- és hatáskörrel nem rendelkezik, míg a vizsgálati jelentések az európai uniós fejlesztési támogatások felhasználásával kapcsolatosak. Az alperes e vizsgálati jelentések kapcsán koordinációs tevékenységet lát el, ami nem egyezik az OLAF tevékenységei egyikével sem, ezért az elsőfokú bíróság megalapozottan állapította meg, hogy a kért adat nem az alperes tevékenységére vonatkozik és nem is a közfeladatának ellátásával összefüggésben keletkezett, így annak megismerhetővé tételére nem az alperes köteles.
- [17] A fentieken túl a törvényszék helyesen tulajdonított jelentőséget az Európai Parlament és a Tanács 2001. május 30-i 1049/2001/EK rendelet vonatkozó rendelkezéseinek is. A rendelet 2. cikke szerint bármely uniós polgár jogosult az intézmények dokumentumaihoz hozzáférni. A 4. cikk fogalmazza meg a kivételeket, amikor az intézmények megtagadják a dokumentumokhoz való hozzáférést. Az 5. cikk pedig kimondja, hogy ha valamely tagállamhoz a birtokában lévő, valamely intézménytől származó dokumentum iránti kérelem érkezik, a tagállam konzultál az érintett intézménnyel olyan döntés meghozatala érdekében, amely nem veszélyezteti e rendelet céljainak megvalósítását, kivéve, ha egyértelmű, hogy a dokumentum közzé tehető, illetve nem tehető közzé. A tagállam átirányíthatja a kérelmet az intézményhez.
- [18] Helytállóan utalt arra is az elsőfokú bíróság, hogy ezt a konzultációs kötelezettséget fogalmazza meg az Infotv. 2015. július 16-ától hatályos 29. § (2a) bekezdése is, amely szerint, ha az igénylés olyan adatra vonatkozik, amelyet az Európai Unió valamely intézménye vagy tagállama állított elő, az adatkezelő haladéktalanul megkeresi az Európai Unió érintett intézményét vagy tagállamát és erről az igénylőt tájékoztatja. A tájékoztatás megtételétől az Európai Unió érintett intézménye vagy tagállama válaszáig az adatkezelőhöz való beérkezéséig terjedő időtartam az adatigénylés teljesítésére rendelkezésre álló határidőbe nem számít bele.
- [19] Azt nem szabályozza a törvény, hogy van-e következménye annak, ha az adatkezelő ennek a kötelezettségének nem tesz eleget. Az elsőfokú bíróság e tekintetben megfelelően idézte a Fővárosi Ítéltábla Kúria által megerősített - fentebb idézett ítéletében kifejtett - álláspontját, amely szerint az ismertetett EU rendeletek szabályai tükrében semmiképp sem lehet arra következtetésre jutni, hogy e kötelezettség elmulasztása az adatok kiadását eredményezi. Az adatok nyilvánosságáról - a kötelező konzultáció és az arra adott válasz hiányában - az OLAF főigazgatója jogosult dönteni figyelemmel a 883/2013/EU (EURATOM) rendelet 10. cikkére, az ott jelölt szakmai titoktartási kötelezettségekre és védelemre, valamint a főigazgatónak arra a feladatára, hogy neki kell gondoskodnia a nyilvánosságra hozatal során a nyilvánosság semleges és pártatlan tájékoztatásáról és a vizsgálatok bizalmas jellegének tiszteletben tartásáról.
- [20] Az elsőfokú bíróság megfelelően értelmezte az EUB T-110/15. számú ítéletét akként, hogy az is a fenti érvelést erősíti, és megalapozottan következtetett arra, hogy a jogvita eldöntéséhez az Európai Unió előzetes döntéshozatali eljárásának kezdeményezésére a perbeli jogvita eldöntéséhez nincs szükség, arra a másodfokú bíróság sem látott okot. Egyetértett a törvényszékkal abban, hogy a kötelező és közvetlenül alkalmazandó közösségi jogforrások alkalmazhatósága és tartalma körében kétség nem merült fel.

- [21] A kifejtettek következtében a törvényszék döntése helyes volt, annak megváltoztatása a fellebbezés alapján sem volt indok, ezért a Fővárosi Ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. §-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.
- [22] Az eredménytelenül fellebbező felperest a Pp. 83. §-ának (1) bekezdése szerint kötelezte az alperes oldalán felmerült, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-ának (2), (3) és (5) bekezdése alapján, a csatolt költségjegyzék figyelembevételével megállapított jogtanácsosi munkadíjból álló másodfokú perköltség megfizetésére.
- [23] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 57. § (1) bekezdés o) pontja szerint tárgyi illetékmentes, ezért a fellebbezési illetékről rendelkezni nem kellett.
- [24] A Fővárosi Ítélőtábla a fellebbezést a Pp. 376. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2020. május 28.

. Lesenyei Terézia s.k.  
a tanács elnöke

. Mózsik Tímea s.k.

Dr. Pullai Ágnes s.k.  
bíró

előadó bíró